

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

De bonorum aut rerum communicatione quae fuit inter apostolos

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

contristatos non vult, adserentes quamlibet usurā aut
 fœnus, hoc est, quidquid omnino commodi ob mutuo
 datam pecuniam creditor recipiat, hic à Christo da-
 mnari, eo quod dicat, Nihil inde sperātes. Atq; eo tan-
 dem insanie prolabuntur, ut æque peccare dicāt eos,
 qui quamlibet usuram, siue impositā prædijs, aut do-
 mibus, siue minus, persoluant. Usura ergo siue fœnus,
 hoc est, quidquid commodi ex data mutuo pecunia,
 uel re alia ad creditorē supra sortem reddit, per se non
 prohibetur, ut per se cum iniquitate non est coniun-
 ctum: sed tum tandem prohibetur quum iniquitatem
 habet coniunctam, quod tum fit, quum contra regu-
 lam Christi (*Quæcumq; uultis ut uobis etc.*) hoc est
 contra regulā charitatis peccat, quum fraudi est pro-
 ximo ipsumq; prægrauat. Si oculus fuerit simplex, to-
 tum corpus lucidū erit. Si fuerimus Christiani adeoq;
 proximi amātes, docebit nos facile spiritus Christi qui
 nos agit in hisce modum seruare, neq; dilectionis regu-
 lam excedere. Non accipere usuram, sed cum damno
 fratris accipere, dilectioni pugnat.

DE BONORVM AVT RERVM

communicatione quæ fuit inter Apo-

stolos Acto. 2.

Dicant nobis catabaptistæ, qualiter hi duo loci conciliari possunt: Mutuum date nihil inde sperantes, et, Erant inter fideles omnia communia? Vbi enim omnia communia sunt, nõ est opus ut mutuo alter det alteri, quandoquidem æque pauperis omnia sunt ut diuitis. Quod si Christianus mutuo dat alteri, consequitur ipsum plus possidere quàm eũ, cui dat mutuo. Si plus habet, non sunt omnia communia, sed singuli sua possident. Nam & in quarto capite Actorũ sic scribitur: Multitudinis credentium erat cor unum & anima una, nec quisquam eorum quæ possidebat aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. Manebat ergo quisq; dominus eius rei quam possidebat, nec cogebatur eam deserere aut alijs dare, nisi quantum sua sponte uolebat. Hoc uerba Petri ad Ananiam clare indicant, dicit enim: Nõne prorsus tibi manebat? deinde uenditus in tua erat potestate? Quare ergo posuisti in corde tuo rem istam? Ex quo cõsequitur factum hoc nascentis ecclesie non legem fuisse generalem, sed liberalem quandam beneficentiam & animi beneuoli & hilaris promptitudinem ex charitate, quæ tum ardebat, subnatam. Si ista rerum communicatio Christianos faceret, ut sine illa Christianus esse nemo posset, quomodo Christiani erunt Romani, Corinthij, Macedones, omnes denique qui ad Christi fidem per prædicationem Pauli conuersi sunt?

fi sunt? Nam illis manebant suæ possessiones et facultates, ex quibus tantum cōferebant pauperibus, quantum ipsi uolebant, & quantum Christi spiritus suggererat. Huius rei testimonia quid est quod asseram, quum oīa sint plena huius rei, Rom. 16. 1. Cor. 16. 2. Cor. 8. 1. Timoth. 6. Vbi Paulus nominatim de diuitibus mentionem facit. Si fuerunt diuites, nimirum & pauperes fuerunt. Si diuites & pauperes fuerunt, non fuerunt omnia in omnibus Christi ecclesijs cōmunia. Proinde nihil est, quod catabaptistæ hac rerum nascentis & Apostolicæ ecclesiæ communicatione omnes Christianos possessionibus & facultatibus suis exuant & depellant, aut rerum suarum usu interdiciant, aut eum qui sua possidet à Christo separent, & Christiano nomine indignum faciant.

DE REDITIBVS INIVSTIS ET
iniquis, deinde de æquis & legitimis.

EAs opes, facultates & merces iniquas & usurarias uocamus, quibus cum proximus circumuenitur & opprimitur. Vt quum diues pauperem quasi uenator obseruat, modo hoc, modo illud mutuo ei dans, non ut eum adiuuet, non ut pauperis curam ex fide & charitate gerat, sed ut data occasione miserum sua possessione depellat, & quæ pauperis e-